ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΔΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ.

Ἀστὴρ Ἀνατολῆς περιοδικὸν ἑβδομαδιαῖον μὲ ὡραίας εἰκόνας καὶ ὕλην ποικίλην καὶ διδακτικὴν εἰς πάντα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας· εἶναι ἡ ἀρχαιοτάτη ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐν Ἑλλάδι ἐφημερίδων (24 ἐτῶν) καὶ ἡ συνδρομή της εἶναι μόνον 6 δραχμὰς κατ' ἔτος.

Ἐφημερὶς Παίδων μηνιαῖον περιοδικὸν (14 ἐτῶν) εἰδικῶς διὰ παιδία μὲ λαμπρὰς καὶ ποικίλας εἰκόνας καὶ εὐχάριστα διηγήματα, εἶναι τὸ κάλλιστον τοῦ εἴδους της καὶ ἡ συνδρομή της εἶναι μόνον μία δραχ. κατ' ἔτος.

Ὅστις ἤθελε κάμει πέντε συνδρομητὰς εἰς ἓν τούτων, λαμβάνει ἓν φύλλον ἐπὶ ἓν ἔτος δωρεάν.

ΑΠΟΘΗΚΗ
ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ.

(Ἐν ὁδῷ Αἰόλου ἀριθ. 39)

Ἐν τῇ ἀποθήκῃ ταύτῃ εὑρίσκονται πρὸς πώλησιν αἱ Ἱεραὶ Γραφαί, ὁλόκληροι καὶ κατὰ τεύχη χρυσοδεμέναι καὶ ἁπλοδεμέναι ἔν τε τῇ ἀρχαίᾳ ἑλληνικῇ καὶ τῇ καθομιλουμένῃ, ἰδίως τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια καὶ αἱ πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἐν πρωτοτύπῳ διὰ τὰ σχολεῖα, καὶ ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς εὐρωπαϊκαῖς γλώσσαις, καὶ αὐτῇ τῇ λατινικῇ ἡ Νέα Διαθήκη, ἐν δὲ τῇ ἑβραϊκῇ ἀμφότεραι ἥτε Παλαιὰ καὶ Νέα.

Τὰ ἱερὰ ταῦτα βιβλία ὡς καὶ ἄλλα ἠθικὰ ἐκεῖ εὑρισκόμενα συνιστῶμεν ὡς καταλληλότατα δῶρα εἰς τοὺς θέλοντας νὰ προσφέρωσι τοιαῦτα εἰς τοὺς φίλους των.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ
ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

Ὁ κ. **Ἰωάννης Πέτρος Λαμπὲλ** διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς γλώσσης, ἀγγέλλει ὅτι πρὸς εὐκολίαν τῶν ἀρχαρίων θέλει σχηματίσει ἰδιαιτέρας τάξεις πρὸς ἐκμάθησιν τῆς γαλλικῆς. Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ τριμηνίαν δραχ. **30.**

Προσέτι δίδει μαθήματα καθ' ἑκάστην κατ' οἶκον ἀντὶ δρ. **45** κατὰ μῆνα, τρὶς δὲ τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ δραχ. **25.**

Ἡ διεύθυνσις εἰς τὴν οἰκίαν του κειμένην ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου ἄνωθεν τοῦ καπνοπωλείου Β. Σιαπάτου καὶ τοῦ κουρείου Π. Φιλιππίδου.

ΝΕΑ ΜΕΘΟΔΟΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΗ
πρὸς ἐκμάθησιν
ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΚΗΣ

ἐντὸς ἓξ μηνῶν

μετὰ πλήρους διδασκαλίας τῆς ρητορικῆς αὐτῶν

Δίδακτρα προπληρωτέα κατὰ μῆνα
νέαι δραχμαὶ **10**

Ι. ΦΩΚΑ-ΖΕΝΟΣ
Διδάκτωρ τοῦ ἐν Ρώμῃ Πανεπιστημίου

29—Ὁδὸς Ἁγίου Κωνσταντίνου—**29**

ΣΗΜ.—Δέχεται προσέτι ὁ αὐτὸς καθηγητὴς οἰκοτρόφους διὰ τὴν πλήρη ἐν ταῖς γλώσσαις ἐξάσκησιν.

ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ Δ. ΠΛΑΤΣΟΥΚΑ
ΜΟΔΙΣΤΑ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ
Ὁδὸς Ἑρμοῦ

(ἄνωθι τοῦ Χρυσοχοείου ἀδελφῶν Μπραγκοῦ)

Τὸ ἀρτισύστατον τοῦτο Κατάστημα ἁμιλλώμενον ἐκείνων τοῦ εἴδους του, ὡς πρὸς τὴν κομψότητα στερεότητα καὶ καλαισθησίαν ὑπόσχεται πρὸς τούτοις πρόθυμον καὶ ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ἐργασίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη κατάστημα τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Ἀλεβυζάκη πωλοῦνται καὶ ἐνοικιάζονται κλειδοκύμβαλα καὶ φισαρμόνικαι, παρεχομένης πάσης εὐκολίας εἰς τοὺς προσερχομένους.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου καὶ καὶ Μουσαίου οἰκία τῶν κ.κ. Σ. Μανιτάκη καὶ Ν. Δαμασκηνοῦ (πρώην Παρῆς Κυπριάδου) περιέχουσα 7 δωμάτια εὐρυχορότατα, 1 μεγάλην αἴθουσαν, 2 μεγαλοπρεπεῖς εἰσόδους ἐπὶ τῶν ἄνω ὁδῶν, μαγηρεῖον μετὰ μηχανῆς μηχανικοὺς ἀποπάτους πλυσταρεῖα, λουτῆρας, ἀποθήκην καὶ ὑπόγειον (καβὲ) οἴνων, ἄφθονον ὕδωρ πηγαῖον καὶ φρεατιαῖον κτλ. κτλ. Ἡ οἰκία αὕτη εἶναι λίαν κατάλληλος διὰ ξενοδοχεῖον καὶ ἐμπορικὸν κατάστημα, ὑπῆρξε δὲ ὡς τοιαύτη ὑπὸ τοὺς κ.κ. Βερριὲρ καὶ Λευκαδίτην.

Ἡ Διεύθυνσις εἰς τὸν κ. Ν. Δαμασκηνόν, δικηγόρον.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

()«ΔΙΑΓΩΝΑΛ»() — ()«ΚΑΣΜΙΡΙΑ»() — ()«ΚΟΣΤΟΥΜ»() — ()«ΤΣΟΧΕΣ»()

ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΙΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
Δ. ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Εὐρώπης ποικίλλαι συλλογαὶ χειμερινῶν ὑφασμάτων, κομψῶν, στερεῶν καὶ χρωματισμῶν διαφόρων.

Εἶναι γνωστὴ ἡ φιλοκαλία, ἡ χάρις τῆς ἐργασίας, ἡ στερεότης καὶ ἡ μετριότης τῶν τιμῶν τοῦ καταστήματος τοῦ κ. Ἡλιοπούλου.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Κ. ΧΟΥΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ = ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ

Εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν τοῦτο κατάστημα τοῦ γνωστοῦ παρὰ τῇ φιλοκάλῳ Ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ κ. Χουτοπούλου, ἐκομίσθησαν πλουσιώταται συλλογαὶ εἰδῶν πολυτελείας, τόσῳ κομψῶν καὶ μετὰ τόσης λεπτῆς καλαισθησίας ἐξειργασμένων ὡσεὶ ἦσαν συλλογαὶ λυρικῶν ποιήσεων, διότι ἀληθῶς τὸ κατάστημα τοῦτο εἶναι θελκτικὴ ποίησις.

Εὕρηνται ἀκόμη ἐν αὐτῷ καὶ ἅπαντα τὰ ἐργαλεῖα τῆς οἰκιακῆς τῶν δεσποινίδων λεπτουργικῆς, Σχέδια καλλιτεχνικώτατα, λεπτοὶ πρίονες πρὸς 40 λεπτὰ ἡ δωδεκὰς κτλ, κτλ.

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ — ΜΕΤΡΙΟΤΗΣ ΤΙΜΩΝ

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΒΕΛΟΥΤΙΝΗ
=**Εἰδικὴ ὀριζόκονις**=

Κατασκευαζομένη διὰ τοῦ βισμουθίου καὶ συνεπῶς ἐπενεργεῖ ὑγιεινῶς ἐπὶ τοῦ δέρματος. Προσκολλᾶται καὶ εἶναι ἀδιόρατος, διδοῦσα τοιουτοτρόπως τῷ δέρματι νεανικὴν ἀνθηρότητα καὶ φυσικὴν ἁπλότητα.

CH. FAY *Μυρεψὸς*
9.—Rue de la Paix.—PARIS
καὶ παρ' ὅλοις τοῖς μυρεψοῖς καὶ κουρεῦσι

ΜΕΓΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ
Η ΘΕΣΣΑΛΙΑ
— παρὰ τῇ κάτω πλατείᾳ —

Τὸ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ τοῦτο διευθυνόμενον ὑπὸ τῶν Κυρ. Γεωργ. Ἀντωνοπούλου καὶ Γραμματίκα προμηθευθὲν ἐσχάτως ἐξ Ἀθηνῶν νέον μάγειρον, ὑπόσχεται εἰς τοὺς προσερχομένους μεγίστην καθαριότητα περὶ τὰ φαγητὰ ὑπηρεσίαν πρόθυμον καὶ τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς. Ἐπίσης ἐνοικιάζονται ἐν αὐτῷ δωμάτια μετ' ἐπίπλων.

Α. ΜΠΡΕΛΗΣ
ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΟΣ
CHIRURGIEN DENDISTE

Ὁδὸς Νίκης ὄπισθεν τοῦ παρὰ τῇ ἀγγλικῇ ἐκκλησίᾳ ἀγαλματοποιείου.

Θεραπεύει τὰ νοσήματα τῶν οὔλων καὶ τῶν ὀδόντων καὶ πᾶν τὸ ἀφορῶν τὸν κλάδον του. Κατασκευάζει τεχνητοὺς ὀδόντας καθ' ἅπαντα τὰ συστήματα, ἐγγυώμενος περὶ τῆς ἀρίστης αὐτῶν ἐφαρμογῆς καὶ στερεότητος. Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς 9 π. μ. μέχρι τῆς 4 μ. μ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ πλῆρες καὶ ἐν καλῇ καταστάσει πωλεῖται εἰς μετρίαν τιμήν. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον ἡμῶν.

Ν. ΚΑΡΑΠΑΤΕΑΣ
ΕΜΠΟΡΟΡΡΑΠΤΗΣ

Ὁ φιλόκαλος γνωστὸς ἐμπορορράπτης **Ν. Καραπατέας** ἐφοδιάσας (τὸ ἀπέναντι τῆς πρώην Ὡραίας Ἑλλάδος καὶ ἄνωθεν τοῦ φαρμακείου τοῦ κ. Γ. Λεώνη κείμενον κατάστημά του) μὲ διάφορα ὑφάσματα haute nouveauté τσόχας καὶ κασμίρια ἐν γένει ἀρίστης ποιότητος καὶ γούστου, ὑπόσχεται τοῖς προσερχομένοις ἐξαίρετον ἐφαρμογὴν καὶ εὐθηνίαν εἰς τὰς τιμάς.

Ὅθεν ἂς σπεύσωσιν οἱ ἐπιδιώκοντες τὴν κομψότητα στερεότητα καὶ εὐθηνίαν τῶν ἐνδυμάτων.

Ἐπὶ τῆς εἰσόδου κρέμεται παμμεγέθης ψαλὶς ὡς διακριτικὸν σημεῖον.

ΧΡΗΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΑ ΒΙΕΝΝΑΙΑ
ΤΟΥ ΠΥΡΟΣ

Ἀρίστης ποιότητος καὶ νέου τελειοτάτου συστήματος πωλοῦνται εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς παρὰ τῷ καταστήματι τοῦ κ. Ἀριστ. Δ. Παππᾶ.

Ὁδὸς Καπνικαρέας.

ΑΓΓΛΙΚΗ ΝΑΥΤΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
(ΑΝΩΝΥΜΟΣ)
—«RELIANGE»—

Κεφάλαιον Ἀγγλικῶν λιρῶν
400,000
ΕΝ ΛΙΒΕΡΠΟΥΛῌ.

Ἡ Ἀγγλικὴ αὕτη Ἑταιρία δέχεται ἀσφαλείας ἐπὶ μετρίοις ὅροις κατὰ τῶν θαλασσίων κινδύνων ἐπὶ φορτίων δι' ἀτμοπλοίων, πλοίων καὶ πλοιαρίων. Πᾶσα ἀπαίτησις κατὰ τῆς Ἑταιρίας ἱκανοποιεῖται ἐνταῦθα ἀμέσως καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐκπτώσεως.

Αἱ ἀσφάλειαι ἐνεργοῦνται:
Πάτραις παρὰ τῷ κ. Δ. Ἀγγελοπούλῳ.
Κύμῃ » » » Γ. Μαρίνῳ
Πειραιεῖ » » » Κυριακῷ καὶ Σίᾳ.
Σύρῳ » » » Βατ. Παδοβᾷ.
Ζακύνθῳ » » » Γαβρ. Μακρῇ.

Ι. Σ. Μάσσων
Πράκτωρ ἐν Ἀθήναις.
Ὁδὸς Αἰόλου Ἀριθ. **71.**

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ τὸ ἄνω πάτωμα τῆς οἰκίας τοῦ κ. Ν. Ροδολοπούλου, ὁδὸς Ἀκαδημίας.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΟΥΓΓΡΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Ἡ ἐπίσημος κλήρωσις θὰ λάβῃ χώραν τὴν 5 10βρίου 1881

Τὸ Λαχεῖον τοῦτο ἐξεδόθη διατάγματι καὶ προστασίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας καὶ Βασιλέως τῆς Οὐγγαρίας, καὶ ἐπομένως ἐτέθη ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν καὶ ἐγγύησιν τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ 1ος ἀρ. θὰ κερδίσει φιορ.	70,000	Οἱ 8 ἀκόλουθοι ἕκας. φιορ.	2,500
Ὁ 2ος ἀρ. θὰ κερδίσει »	25,000	Οἱ 5 ἀκόλουθοι » »	1,000
Οἱ 2 ἀκόλουθοι ἕκαστος »	12,500	Οἱ 30 ἀκόλουθοι » »	500
Οἱ 2 ἀκόλουθοι ἕκαστος »	5,000	Οἱ 100 ἀκόλουθοι » »	100

Τὸ ὅλον **3349** ἀριθμοὶ θὰ κερδίζωσι

Ἕκαστον πρωτότυπον γραμμάτιον στοιχίζει φρ. ΕΠΤΑ καὶ φέρει τὴν ὑπογραφὴν τῆς Κυβερνήσεως.

Πέντε γραμμάτια στοιχίζουν μόνον **30** φράγκα·
20 γραμμάτια στοιχίζουν **100** φράγκα.

Ὁ ἀγοραστὴς **20** γραμματίων λαμβάνει δωρεὰν μίαν ὁμολογίαν ἑκατὸν φράγκων τῆς σπουδαιοτάτης Ἑταιρίας **L'ASSURANCE FINANDIE** τῶν Παρισίων.

Ἕκαστος ἀγοραστὴς θέλει λάβει ἀμέσως μετὰ τὴν κλήρωσιν τὸν ἐπίσημον κατάλογον τῆς κληρώσεως, ἐν περιπτώσει δὲ κέρδους θέλει ἰδοποιηθεῖ δι' ἐπιστολῆς ἢ διὰ τηλεγράφου.

Ἐμβάσατε τὸ ἰσότητον (διὰ συστημένης ἐπιστολῆς) εἰς χάρτινα τραπεζικά, εἰς συνάλλαγμα ὄψεως ἐπ' Εὐρώπης, εἰς χρυσὸν ἢ καὶ εἰς γραμματόσημα διὰ τὰ μικρὰ ποσὰ τὴν Atministration dn **MONITEUR DE LA CHANCE UNIVERSELLE, VIENNE** (Autviche).

Ἐγγυώμεθα τὴν χρησιμότητα μόνων τῶν γραμματίων τῶν φερόντων τὴν σφραγίδα μας.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἡ διαχείρησις τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» ἐπιθυμοῦσα πρὸ παντὸς ἄλλου νὰ καταστήσῃ καὶ κατὰ τὴν ἀτυχεστέραν περίπτωσιν, ἀδύνατον τὴν ἀπώλειαν τῶν διὰ τὴν ἀγορὰν γραμματίων πληρωθέντων χρημάτων ἀπεφάσισε νὰ προσφέρῃ δωρεάν, εἰς πάντα ἀνεξαιρέτως ὅσαις εἰς τὸ διάστημα τοῦ τρέχοντος ἔτους ἤθελεν ἀγοράσει γραμμάτια ἑνὸς ἢ διαφόρων Λαχείων (φέροντα τὴν σφραγίδα της) ἀξίας ἐν συνόλῳ ἑκατὸν διακοσίων ἢ τριακοσίων φράγκων, μίαν, δύο ἢ τρεῖς ὁμολογίας 100 φράγκων τῆς σπουδαιοτάτης Ἑταιρίας **L' ASSURANCE FINANCIERE** τῶν Παρισίων. Ἡ πληρωμὴ τῶν Ὁμολογιῶν τούτων εἶναι ἐγγυημένη μὲ ὑποθήκην Γαλλικῆς προσόδου (**Rente**) καὶ ἐπομένως ὑπὸ τοῦ Γαλλικοῦ Ἔθνους, εἰσὶν δὲ πληρωτέαι ἀνυπερθέτως ἑκάστη μὲ φράγκα **100** δυνάμει τριῶν ἢ τεσσάρων ἐτησίων κληρώσεων ἢ προεξοφλήσεων. Τοιουτοτρρπως καὶ οἱ μὴ εὐνοηθέντες ὑπὸ τῆς τύχης πελάται τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» δὲν χάνουσι ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει τὰ πρὸς ἀγορὰν γραμματίων πληρωθέντα χρήματα, καθότι ἐντὸς ἓξ μηνῶν, ἑνὸς ἔτους, κτλ. καὶ τὸ ἀργώτερον ἐντὸς 45 ἐτῶν (δυνάμει τῶν προεξοφλήσεων) θὰ λάβουν ἀνυπερθέτως τὰ χρήματά των.

Ἐκτὸς τούτου ἡ Διαχείρησις τοῦ «Μυνήτορος τῆς Παγκοσμίου Τύχης» ἀπεφάσισεν ὅπως κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος **1882 ἐκτελέσῃ ἰδιαιτέρως δύο** κληρώσεις τὴν **1ην Ἀπριλίου** καὶ τὴν **1ην Ὀκτωβρίου**, εἰς τὰς ὁποίας ἐνοεῖται ὅτι θὰ λάβωσι μέρος **μόνον αἱ δωρεὰν παρ' αὐτῆς δοθεῖσαι** ὁμολογίαι τῆς ἑταιρίας **L'ASSURANCE FINANCIÈRE** τῶν Παρισίων, ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ὁποίων **1 τοῖς 0/0 θὰ τραβηχθοῦν εἰς ἑκάστην κλήρωσιν** δηλαδὴ ἐὰν τὴν 31 Μαρτίου τὸ σύνολον τῶν δωρηθεισῶν ὁμολογιῶν ἀνέρχεται π. χ. **1966** ὁμολογίας, εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς πρώτης Ἀπριλίου θὰ κληρωθοῦν **20** ὁμολογίαι ἐπίσης ἐὰν τὴν 30ην Σεπτεμβρίου 1882 τὸ σύνολον τῶν παρ' ἡμῶν παραχωρηθεισῶν ὁμολογιῶν ἀνέρχεται λ. χ. εἰς 2235 εἰς τὴν κλήρωσιν τῆς πρώτης Ὀκτωβρίου θὰ κληρωθοῦν **22** ὁμολογίαι. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξάγεται ὅτι ἐκ τῶν πελατῶν μας **τοὐλάχιστον εἷς τοῖς 100** κατ' ἔτος λὰ λάβῃ ἀνυπερθέτως τὰ δι' ἀγορὰν γραμματίων χρήματά του καὶ τοῦτο ἀδιακρίτως εἴτε κερδίζει εἴτε ὄχι εἰς τὸ Λαχεῖον.

Κατὰ τὴν τελευταίαν τακτικὴν κλήρωσιν τῆς 10 Αὐγούστου 4 ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πελατῶν μας εὐνοήθησαν ὑπὸ τῆς τύχης. Τούτων δύο μόνον εὐηρεστήθησαν νὰ μᾶς ἐπιτρέψουν νὰ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματά των. Ὁ Κύριος Γεωρ. Περσάκης διευθυντὴς τοῦ Τηλεγραφείου εἰς Πύργον καὶ ὁ Κύριος Χρ. Α. Ριγόπουλος εἰς Πάτρας. 9—20

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26.

ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ
26—Ὁδὸς Σοφοκλέους—26

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΚΥΡΙΑΚΩΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 5

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἐτησία............ Δραχ. ν. 12
Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις......... » » 16
Ἐν τῇ Τουρκίᾳ............. Λ. Τουρ. 1
Ἐν τῷ λοιπῷ ἐξωτερικῷ...... Φράγκα 25

ΕΤΟΣ Δ'.—ΑΡΙΘΜΟΣ 1073
ΑΘΗΝΗΣΙ, — 31 Ὀκτωβρίου 1881 — ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ
Δι' ἕκαστον στίχον .... Λ. 50
Διαρκεῖς ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.
Αἱ πληρωμαὶ γίνονται ἐν Ἀθήναις.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ὁ ἐν Μεσολογγίῳ εἰδικὸς ἀνταποκριτής μας ἐπιστέλλει ἡμῖν ἀπὸ 25 Ὀκτωβρίου 1881.

ΒΥΡΩΝ—ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ

I

Σήμερον περὶ τὴν 10ην πρωϊνὴν ὥραν ἐτέλεσεν ἡ ἡμετέρα Πόλις τῶν λαμπροτέρων τῶν ἑορτῶν της, τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Μεγάλου Φιλέλληνος, ὅστις φεύγων τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1818 μακρὰν τῆς φίλης Πατρίδος του καὶ μετὰ πενταετῆ διατριβὴν ἐν ταῖς ἰταλικαῖς χώραις, διεπαιρεοῦτο εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἣν καθ' ἃ πρὸς τὸν Βλάκερ ἔγραφεν «ἔνδοξον εἶναι καὶ νὰ τὴν ἐπισκεφθῇ τις μόνον».

Εὐτυχὲς τὸ Μεσολόγγι κριθὲν ἄξιον τόσης τιμῆς ὑπὸ τοῦ Ἐνδόξου Ποιητοῦ. Τιμὴ εἰς τὸ Μεσολόγγι ἐκδηλῶσαν τόσα αἰσθήματα ἀγάπης καὶ χαρᾶς πρὸς Ἐκεῖνον, τὸ μὲν κατὰ τὴν 24 Δεκεμβρίου τοῦ 1823, ὁπότε τὸ πρῶτον ἐπάτει τὰ ἱερὰ χώματά του, τὸ δὲ κατὰ τὴν 17 Μαρτίου 1824, ὁπότε δημοτελῶς ἀνεκήρυττεν Αὐτὸν Εὐεργέτην τῆς Πόλεως καὶ Πολίτην Μεσολογγίτην. Ἀλλ' ἡ μὲν πρὸς Αὐτὸν ἀγάπη τοῦ Μεσολογγίου ἐνέμεινε πιστὴ εἰς τὰ στήθη τῶν τέκνων του, ἡ δὲ χαρὰ ταχέως ἀπεσβέσθη, διότι ἐντὸς ἐλαχίστου χρόνου, ἤτοι τὸ ἑσπέρας τῆς 7 Ἀπριλίου τοῦ 1824 ἐπέστη πρὸς τὸν Πλάστην ἡ μεγάλη τοῦ Βύρωνος ψυχή, καὶ τὴν 10 Ἀπριλίου ἐν πένθει καὶ πόνῳ βαθεῖ ἐκήδευεν ἡ Πόλις τὸν Νεκρὸν τοῦ Βύρωνος, πρὸς ὃν διὰ τοῦ Σπυρίδωνος Τρικούπη ἀπέτεινε τὸν ὕστατον τῆς Εὐγνωμοσύνης της ἀποχαιρετισμόν. Ὁ Νεκρὸς τὴν 20 Ἀπριλίου μετηνέχθη εἰς Ἀγγλίαν, ἡ δὲ Καρδία του ἑλληνικὴ καθ' ὅλα οὖσα, ἐδόθη τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐτάφη ἐνταῦθα ὡς διαρκὲς τῆς Πόλεώς μας σέμνωμα.

Λυπηρὸν ὅτι δὲν ἔζησεν ἵνα μετὰ ἓν ἀκριβῶς ἔτος ἴδῃ, ὅτι ἡ Πόλις τοῦ Μεσολογγίου προσφερομένη ὁλοκαύτωμα ὑπὲρ τῆς ὅλης Πατρίδος, ἦτο ἀνταξία τῆς τιμῆς, ἣν τῇ ἀπένειμε. — Λυπηρὸν ὅτι δὲν ἔζησεν, ἵνα ἴδῃ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ πιστοῦ του πόθου, τὴν Ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος.

II

Αἰῶνος ἥμισυ καὶ πλέον ἔκτοτε παρῆλθε καὶ τὸ Μεσολόγγι εὐγνωμονοῦν πρὸς τὴν Μνήμην Ἐκείνου, τῇ ἀρωγῇ τοῦ ἐν Ἀθήναις Φιλολογικοῦ Συλλόγου «ὁ Βύρων» ἐγείρει ἀνδριάντα εἰς τὸν Μέγαν Εὐεργέτην του. Πρὸ ἡμερῶν ψηφίσματα τοῦ Συλλόγου, ψηφίσματα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου προσδιώριζον καὶ ἀνέβαλλον τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς, καὶ ἐστάθη ἀνάγκη παρεμβάσεως· Τρίτου ὅπως ὁρισθῇ ἡμέρα τῶν Ἀποκαλυπτηρίων ἡ 25 Ὀκτωβρίου. Καὶ εὐθὺς ἐξεδόθη προκήρυξις τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς καλοῦσα «πάντα τιμῶντα τὴν Μεγαλοφυΐαν νὰ παραστῇ ἐνταῦθα καὶ συνεορτάσῃ μεθ' ἡμῶν τὴν Μεγάλην τῆς Πόλεώς μας ἑορτήν», καὶ ταύτην ἐπηκολούθησε πρόγραμμα τῆς τελετῆς ἐκ τῆς Νομαρχίας καὶ ἕτερον ἐκ τοῦ Φρουραρχείου. — Ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι τὸ Δημοτ. Συμβούλιον, μόλην τὴν πρὸς Αὐτὸ καὶ τὴν Πόλιν ἐλεεινὴν διαγωγὴν τοῦ παραιτηθέντος ὀπισθοδρομικωτάτου Δημάρχου, ἠθέλησε καὶ κατώρθωσε νὰ ἐκδηλωθῇ ὅσον ἐνεστι λαμπρότερον τῆς Πόλεως ἡ εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Ἔνδοξον Ποιητήν. — Πάντες ἐν γένει οἱ πολῖται ἐφιλοτιμήθησαν τίς τοῦ ἄλλου λαμπρότερον νὰ κοσμήσῃ τὴν οἰκίαν, τὸ κατάστημά του. Ἀνεξαιρέτως ὅλα τὰ καταστήματα τῆς τε κάτω καὶ ἄνω ἀγορᾶς καὶ ὅλαι αἱ οἰκίαι ἦσαν μυρσινοστόλιστοι καὶ σημαιοστόλιστοι· ἐν τῇ ἄνω ἰδίως ἀγορᾷ διήρχετό τις ὑπὸ σειρὰν ὅλην ἁψίδων, τὰς ὁποίας ἔστησαν οἱ φιλόκαλοι καταστηματάρχαι. Ὅπου καὶ ἂν ἔστρεφέ τις τὸ βλέμμα, ἔβλεπεν ἐν μέσῳ στεφάνων τὸ ὄνομα τοῦ ἐνδόξου ποιητοῦ ἢ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἢ τὸ ψήφισμα τῆς πολιτογραφήσεώς του. Ποτὲ ἡ πόλις μας δὲν παρέστησε τόσῳ ἑορτάσιμον ὄψιν. Θὰ ἦτο πολὺ ἄδικον ἂν δὲν παρέθετον ἐνταῦθα καὶ χρυσῆν τινὰ παρένθεσιν περὶ τῶν καλῶν δεσποινίδων, αἵτινες καὶ αὐτοῦ τοῦ περιπάτου ἐστερήθησαν, ὅπως συντείνωσι καὶ αὐταὶ εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς τελετῆς, καὶ δὴ πρὸ ἡμερῶν ἔκοπτον καὶ ἔρραπτον σημαίας διὰ νὰ φιγουράρῃ ἡ πόλις καὶ ἄλλα πολλὰ διὰ νὰ φιγουράρωσιν αὐταί. Καὶ ἐπέτυχον ἀμφοτέρων. Καὶ ἡ ἐπὶ τῆς διακοσμήσεως τῆς πόλεως ἐπιτροπὴ εἰργάσθη παραπολύ· ἀπαρτίζετο δ' αὕτη ἐκ τῶν καλλιτέρων νέων τῆς πόλεώς μας. Ἤρξαντο τῶν ἐργασιῶν των ἀνεγείροντες ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς πόλεως μυρσινοστόλιστον ἀψῖδα, ἧς τὸ κέντρον κατέχει ἡ προτομὴ τοῦ Βύρωνος φιλοτεχνηθεῖσα ὑπὸ οἱονεὶ δοκίμου ζωγράφου, κάτωθι τῆς προτομῆς εἰσὶ γεγραμμένοι οἱ ἑξῆς λόγοι τοῦ Βύρωνος «ὁ ἄνθρωπος θέλων νὰ μεγαλουργήσῃ ἀτενίζει πρὸς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὅταν ἑτοιμάζεται νὰ θραύσῃ τὴν κεφαλὴν τῶν τυράννων, τὴν θεωρεῖ καὶ εὐθὺς ὁρμᾷ εἰς τὰ πεδία ἐκεῖνα, ἔνθα ὀφείλει ν' ἀπολέσῃ τὴν ζωὴν ἢ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν». Ὄπισθεν δὲ τῆς ἁψῖδος ἐτέθη τὸ ἑξῆς ἐπίγραμμα τοῦ μακαρίτου Φιλίππου Ἰωάννου.

Αἴλινα Βρεττανίδες σὺν Ἀχαιΐσι κλαίετε, Μοῦσαι,
Πένθιμα θ' ἐσσάμεναι καὶ πένθιμον ὅσσαν ἰεῖσαι,
Κάτθανε γὰρ Βύρων ὁ ἀριστῶν φέρτατος ὕμμι,
Κλεινὸς Βύρων ᾤχετ' ἀοιδοπόλων ὄχ' ἄριστος,
Βρεττανίης εὖχος, ὁμοτίμων εὐγενὲς αἷμα,
Πιστὸς τλασαθεὶς φίλος Ἑλλάδος ἠδ' ἐπαρωγός.

Ἐπίσης ἐν τῇ Πλατείᾳ τοῦ Δημαρχείου ἐστήθη κομψὴ ἀψίς, ἐφ' ἧς ἐτέθη ἡ μεγάλη εἰκὼν τῆς Ἐξόδου τῆς Φρουρᾶς τοῦ Μεσολογγίου, ἡ καλλιτεχνηθεῖσα καὶ κληροδοτηθεῖσα τῷ Δήμῳ ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος ζωγράφου Π. Βρυζάκου· ἑκατέρωθεν τῆς ἁψῖδος ἐτέθησαν 12 στῦλοι ἀλληλένδυτοι μυρσίναις καὶ σημαίαις κεκοσμημένοι, φέροντες τὸ σεπτὸν τοῦ Βύρωνος ὄνομα.

Ἐν τῇ Πλατείᾳ τῆς ἄνω ἀγορᾶς ὑψώθη στήλη λευκή, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς ὁποίας ἵσταται ἡ Ἑλλάς, κρατοῦσα διὰ τῆς ἀριστερᾶς στέφανον δάφνης, ἐπὶ τῇ βάσει δ' αὐτῆς εἶναι γεγραμμένα·

ΤΟΙΣ ΦΙΛΕΛΛΗΣΙΝ Η ΠΟΛΙΣ ΕΥΓΝΩΜΟΝΟΥΣΑ

Ὄμμα Φιλελλήνων ὅσσον λεύσσετε φοῖβον
Ἠδ' ὅσσοι μακάρων ἔνθεν ἔβητε δόμους
Χαίρετε! Δῶ ζώη κατ' Ἀχαιΐδα γαῖαν ἔσσαιεν
Ἄφθιτος ὑμετέρας εὐγνωμοσύνη χάριτος·

Ἑτέρα λευκὴ ἀψὶς ἐστήθη ἐπὶ τῆς Πλατείας τῶν Ἡρώων ἔμπροσθεν δὲ καὶ ὄπισθεν τῆς ἁψῖδος ταύτης ἐτέθησαν οἱ ἑξῆς στίχοι τοῦ Σολωμοῦ·

Ἡ Ἑλλὰς νὰ ξαναζήσῃ
ἦταν ἄξια καὶ νὰ ἰδῇ
ὁ ἐρχομὸς νὰ τὴν τιμήσῃ
τοῦ Ὑψηλότατου ποιητῆ,

Λευθεριὰ γιὰ λίγο πάψε
νὰ χτυπᾷς μὲ τὸ σπαθί
ἔλα σίμωσε καὶ κλάψε
εἰς τοῦ Μπάϊρον τὸ κορμί.

Ποῦ θὰ πάῃ; βουνὰ καὶ λόγγοι
καὶ λαγκάδια εὐλογοῦν.
Ποῦ θὰ πάῃ; στὸ Μεσολόγγι
Κ' ἄλλοι ἃς μὴ ζηλοφθονοῦν.

Ἀπὸ τῆς ἁψῖδος δὲ ταύτης μακρὰ σειρὰ στύλων ὁμοίων τῶν πρὸ τοῦ Δημαρχείου φέρει εὐθὺ πρὸς τὸ Ἡρῷον, ἔνθα καὶ ὁ ἀνδριὰς τοῦ Ποιητοῦ. Ἐφ' ὅλων δὲ τῶν ἁψίδων τούτων παρὰ τὴν Ἑλληνικὴν καὶ Ἀγγλικὴν σημαίαν κυματίζουσιν ἡ Γαλλική, ἡ Ἰταλική, ἡ Γερμανικὴ καὶ ἡ Ρωσσική. Σημειῶ δ' ἐν τέλει, ὅτι ὁ Κῆπος ἐκοσμήθη ἀνταξίως τῆς τελετῆς, ὅτι ὁ λόφος τοῦ Ἡρῴου, ὁ περικλείων τὰ ὀστᾶ τῶν Ἡρωϊκῶν Προμάχων τοῦ Μεσολογγίου, ἦτο κεκαλυμμένος ὑπὸ πληθύος ἀνθοδεσμῶν, ὅτι βάσις τοῦ διὰ τοὺς ῥήτορας τῆς τελετῆς ἱδρυθέντος βήματος ἦτο ἓν τῶν ἀθανάτων τηλεβόλων τῆς Ἐνδόξου Φρουρᾶς τοῦ 1825, ὅτι ὁ Ἀνδριὰς ἦτο κεκαλυμμένος ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς καὶ τῆς Ἀγγλικῆς σημαίας, ὅτι τέλος ἐξ ἑκάστου δένδρου ἐκρέματο στέφανος καὶ ἐν τῷ μέσῳ τὰ ὀνόματα τῶν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀγωνισθέντων φιλελλήνων μετὰ τῆς σημαίας τῆς ἐθνικότητος ἑκάστου, καὶ ἀναφέρων ἐν τέλει τὰ τῆς στρατιωτικῆς παρατάξεως, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος τὸ 8ον πεζ. τάγμα, μοῖρα τοῦ πυροβολικοῦ μετὰ τῆς μουσικῆς τοῦ πυροβολικοῦ καὶ μοῖρα τοῦ ναυτικοῦ ἐκ τοῦ ἀτμοδρό

48=ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ "ΝΕΩΝ ΙΔΕΩΝ"=48

VICTOR HUGO

ΟΙ ΑΘΛΙΟΙ

Μετάφρασις ἐπιδιωρθωμένη
Ι. ΙΣΙΔΩΡΙΔΟΥ ΣΚΥΛΙΣΣΗ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΦΑΝΤΙΝΑ
ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ — ΚΑΤΑΝΤΑ

Καὶ συγχρόνως ἔφερε τὴν χεῖρά της ἐπὶ τῶν κλεῖθρων τῆς θύρας, ἵνα ἀνοίξῃ. Ἓν ἔτι βῆμα, καὶ ἐξήρχετο.

Ὁ Ἰαβέρης μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἔμενεν ὄρθιος, ἀκίνητος, ἔχων τὸ ὄμμα προσηλωμένον εἰς τὴν γῆν. Ὁ κρότος τοῦ κλεῖθρου τὸν ἐξύπνησεν. Ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν μετὰ ἤθους ἡγεμονικοῦ, ἐπιτακτικωτάτου· ἤθους τόσον φοβερωτέρου, ὅσον κατώτεροι εἶναι οἱ εἰς οὓς ἀπόκειται ἡ ἐξουσία· ἤθους ἀγριωτάτου μὲν εἰς τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ, ἀδυσωπήτου δὲ εἰς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς μηδαμινούς, καὶ συγχρόνως ἔβαλε φωνήν· — Αἴ! λοχία· δὲν βλέπεις, αὐτὴν τὴν διαβόλισσαν ὅτι φεύγει; Ποιὸς σὲ εἶπε νὰ τὴν ἀφίσῃς;

— Ἐγώ, ἀπεκρίθη ὁ κ. Μαγδαληνῆς.

Ἡ Φαντίνα, εἰς μὲν τὴν φωνὴν τοῦ Ἰαβέρη, διεσείσθη καὶ παρήτησε τὸ κλεῖθρον, ὡς κλέπτης ὅστις, ἐπ' αὐτοφώρῳ συλληφθείς, παραιτεῖ τὸ κλοπιμαῖον· εἰς δὲ τὴν φωνὴν τοῦ Μαγδαληνῆ, ἐστράφη, καὶ ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης οὔτε λέξιν ἐπρόφερεν, οὔτε τὴν ἀναπνοήν της ἐτόλμησε νὰ ἀναλάβῃ ἐλευθέρως· ἀλλὰ μετέφερε τὸ βλέμμα της ἀπὸ τοῦ Μαγδαληνῆ εἰς τὸν Ἰαβέρην, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰαβέρη εἰς τὸν Μαγδαληνῆν· δηλαδὴ εἰς τὸν ὅστις ἐκ τῶν δύο ἐλάμβανε τὸν λόγον.

— Κύριε δήμαρχε, εἶπεν ὁ ἀστυνομικὸς ἐπόπτης Ἰαβέρης πρὸς τὸν Κ. Μαγδαληνῆν, ὠχρός, κυανοῦς τὰ χείλη, ὅλος ὑποτρέμων, καί, τὸ παραδοξότερον, τοὺς μὲν ὀφθαλμοὺς ἔχων τεταπεινωμένους πρὸς τὴν γῆν, τὴν δὲ φωνὴν ἔντονον. Κύριε δήμαρχε, αὐτὸ δὲν εἰμπορεῖ νὰ γίνῃ.

— Πῶς; ἠρώτησεν ὁ κ. Μαγδαληνῆς.

— Αὐτὴ ἡ ἐλεεινὴ προσέβαλεν ἕνα ἔντιμον πολίτην.

— Κύριε ἐπόπτα Ἰαβέρη, εἶπεν ὁ κ. Μαγδαληνῆς εἰς τόνον ἥσυχον καὶ συνδιαλλακτικόν, παρακαλῶ ἀκούσετε. Εἶσθε ἄνθρωπος τίμιος, καὶ μετὰ χαρᾶς θέλω μαζῆ σας νὰ ἐξηγηθῶ. Ἡ ἀλήθεια εἶνε αὐτή. Διέβαινα ἀπὸ τὴν πλατεῖαν καθ' ἣν στιγμὴν ἐπαίρνετε αὐτὴν τὴν γυναῖκα· ἠρώτησα διαφόρους, οἵτινες ἔστεκαν ἐκεῖ ἀκόμη καὶ συνωμιλοῦσαν, καὶ ἐπληροφορήθην τὰ πάντα. Ἔπταισεν ὁ κύριος ἐκεῖνος, καὶ αὐτὸς μᾶλλον ἔπρεπε νὰ φυλακισθῇ, ἂν ἡ ἀστυνομία θέλῃ τὸ ὀρθὸ καὶ τὸ δίκαιο.

— Αὐτὴ ἡ ἐλεεινὴ καθύβρισε τὸν κύριον δήμαρχον, εἶπεν ὁ Ἰαβέρης.

— Αὐτὸ ἀποβλέπει ἐμέ, εἶπεν ὁ κ. Μαγδαληνῆς. Μία ὕβρις πρὸς ἐμὲ βλάπτει κανένα ἄλλον παρ' ἐμέ; ὄχι· εἶμαι λοιπὸν κύριος νὰ θελήσω ἢ νὰ μὴ θελήσω τὴν τιμωρίαν της.

— Μὲ συγχωρεῖ ὁ κύριος δήμαρχος, ἀλλ' ἡ πρὸς αὐτὸν ὕβρις δὲν γίνεται εἰς αὐτόν, ἀλλ' εἰς τὴν ἐξουσίαν.

— Ἐπόπτα κύριε Ἰαβέρη, ὑπέλαβεν ὁ κ. Μαγδαληνῆς, πρώτη ἀπὸ ὅλας τὰς ἀστυνομίας εἶνε ἡ συνείδησις. Ἐγὼ ἤκουσα αὐτὴν τὴν γυναῖκα. Ἠξεύρω λοιπὸν τί κάμνω· ξεύρω, σὲ λέγω.

— Καὶ ἐγώ, κύριε δήμαρχε, δὲν εἰξεύρω τῇ ἀληθείᾳ τί βλέπω.

— Τότε λοιπὸν ὑπάκουσον.

— Ἐγὼ ὑπακούω εἰς τὸ χρέος μου. Τὸ χρέος μου ἀπαιτεῖ νὰ μείνῃ αὐτὴ ἡ γυναῖκα ἓξ μῆνες εἰς τὴν φυλακήν.

Ὁ κ. Μαγδαληνῆς ἀπεκρίθη ἐν πρᾳότητι. — Ἀλλὰ δὲν ἤκουσες καὶ ἐγὼ τί λέγω! Ἐγὼ λέγω, ὅτι αὐτὴ ἡ γυναῖκα δὲν θὰ ἔμβῃ εἰς τὴν φυλακήν.

Μετὰ τὸν ὁριστικὸν τοῦτον λόγον, ὁ Ἰαβέρης ἐτόλμησε νὰ προσηλώσῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τοῦ δημάρχου, καὶ νὰ τὸν εἴπῃ, πάντοτε ὅμως ἐν τόνῳ φωνῆς δηλοῦντι καὶ σέβας ἐνταυτῷ βαθύ. — Λυποῦμαι πολὺ ὅτι ἀντιτείνω εἰς τὸν κύριον δήμαρχον· αὐτὸ μὲ συμβαίνει πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωήν μου, ἀλλὰ θὰ μ' ἐπιτρέψῃ νὰ τὸν εἰπῶ, ὅτι εἶμαι ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ καθήκοντός μου. Ἂν ὁ κύριος δήμαρχος παραβλέπῃ τὴν πρὸς αὐτὸν ὕβριν, ἐγὼ ἐμμένω διὰ τὴν ὕβριν ἥτις ἔγινε πρὸς τὸν πολίτην ἐκεῖνον. Ἔτυχα παρών. Αὐτὴ ἡ γυναῖκα προσέβαλε τὸν κύριον Γομαρτάδην, ἐκλογέα καὶ ἰδιοκτήτην τῆς ὡραίας ἐκείνης οἰκίας μὲ τὸν ἐξώστην, ἥτις σχηματίζει τὴν γωνίαν τῆς δενδροστοιχίας· οἰκίας μὲ τρία πατώματα ἀπὸ πέτραν πελεκητήν. Ὑπάρχουν τέλος πάντων εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον κάποια πράγματα! Ὁπωσδήποτε, κύριε δήμαρχε, αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις ἀνάγεται εἰς τὴν ὁδιον ἀστυνομίαν, ἡ ὁποία ἔγκειται εἰς τὰ καθήκοντά μου, καὶ ἐννοῶ νὰ βάλω αὐτὴν τὴν γυναῖκα ὑπὸ κράτησιν.

Ὁ κ. Μαγδαληνῆς ἐσταύρωσε τότε τὰς χεῖράς του, καὶ εἶπε μετὰ σοβαρᾶς φωνῆς, ὁποίαν οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἤκουσεν ἐξ αὐτοῦ· — Ἡ πρᾶξις διὰ τὴν ὁποίαν λέγετε, ἀνάγεται εἰς τὴν ἀστυκὴν ἀστυνομίαν. Κατὰ τὰ ἄρθρα ἔνατον, ἑνδέκατον, δέκατον πέμπτον καὶ ἑξηκοστὸν ἕκτον τοῦ κώδικος τῆς ἀνακρίσεως, ἐπὶ πταισμάτων ἐγὼ εἶμαι ὁ κριτής. Διατάττω λοιπὸν ν' ἀπολυθῇ αὐτὴ ἡ γυναῖκα.

— Ἀλλά, κύριε δήμαρχε...

— Καὶ σᾶς ἐνθυμίζω ἀπὸ μέρους μου τὸ περὶ αὐθαιρέτου κρατήσεως ὀγδοηκοστὸν πρῶτον ἄρθρον τοῦ νόμου τῆς 13 Σεπτεμβρίου 1799.

— Κύριε δήμαρχε, ἐπιτρέψατε...

— Παύει κάθε λόγος.

— Ἀλλ' ἐν τούτοις...

— Ἔξω!... εἶπεν ὁ κ. Μαγδαληνῆς, δείξας τὴν θύραν πρὸς τὸν Ἰαβέρην, ὅστις ἐδέχθη τὸ τραῦμα τοῦτο κατέστηκα τάστηθα, κατὰ τὸν κοινὸν λόγον, ὡς ρῶσσος στρατιώτης. Ἐχαιρέτισε τὸν κύριον δήμαρχον ὑποκλινέστατα, καὶ ἐξῆλθεν.